

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 378

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 mai 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
58.		66.	
— Hotărâre referitoare la Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Migrația pe ruta central-mediteraneană, Gestionarea fluxurilor de migrație, salvarea de vieți omenești — JOIN (2017) 4 final	2	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al optulea raport privind transferul și relocarea — COM (2016) 791 final	6
60.		67.	
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al patrulea raport privind progresele înregistrate către o uniune a securității efectivă și autentică — COM (2017) 41 final	2-3	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind recomandările de reformă în domeniul reglementării serviciilor profesionale — COM (2016) 820 final	7
61.		68.	
— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Al doilea raport privind starea Uniunii Energetice — COM (2017) 53 final	3	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al doilea raport intermediar: primele rezultate cu privire la cadrul de parteneriat cu țările terțe în contextul Agendei europene privind migrația — COM (2016) 960 final	7-8
62.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Evaluarea punerii în aplicare a Strategiei UE în materie de droguri 2013—2020 și a Planului de acțiune al UE în materie de droguri 2013—2016: menținerea necesității unui Plan de acțiune al UE în materie de droguri 2017—2020 — COM (2017) 195 final	4	730.	
64.		— Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012 pentru aprobarea componentei Comisiei de autorizare a activității de schimb valutar	8
— Hotărâre referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană și Comitetul Economic și Social European — Raport privind mecanismul de alertă 2017 [elaborat în conformitate cu articolele 3 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 1.176/2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice] — COM (2016) 728 final	4-5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
65.		Decizia nr. 28 din 24 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9-14
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Acord-tip privind statutul în conformitate cu articolul 54 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1.624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european — COM (2016) 747 final	5-6	ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
		Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2016, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Democrat	15

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Migrația pe ruta central-mediteraneeană, Gestionarea fluxurilor de migrație, salvarea de vieți omenești — JOIN (2017) 4 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/323 din 11.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că:

a) în 2016, ruta central-mediteraneeană a fost principala rută de sosire în Europa pentru migrații în situație neregulamentară. Peste 181.000 de migrați au fost detectați pe această rută, majoritatea ajungând în Italia, peste jumătate dintre aceștia solicitând azil. Cu toate că întotdeauna a existat migrație, se pare că în acest caz este vorba de o deplasare structurală din Africa Subsahariană și nu există niciun indiciu conform căruia aceste tendințe s-ar putea modifica;

b) prin acest document se completează:

- (i) acțiunile întreprinse deja în cadrul Agendei europene privind migrația, precum noul cadru de parteneriat în materie de migrație cu țările terțe;
- (ii) activitatea în curs de desfășurare pentru consolidarea politicilor interne ale UE, precum sistemul european comun de azil și acțiunile comune privind returnarea.

2. Apreciază concluziile pe tema fenomenului migrației în provincia Ragusa ale vizitei de lucru a delegației românești — realizate sub egida președinției malteze a Consiliului UE și a Senatului italian — la centrul de primire și triere a imigranților din Pozzalo, Italia, în perioada 5—6 mai 2017:

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.

Nr. 58.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al patrulea raport privind progresele înregistrate către o uniune a securității efectivă și autentică — COM(2017) 41 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/326 din 11.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Apreciază:

a) soluțiile identificate de Comisia Europeană pentru impulsivizarea realizării unui management al informațiilor rapid, eficient și calitativ, cum ar fi crearea unui portal unic de căutare care să permită căutări în paralel în toate bazele de date și sistemele de informații ale UE, cu scopul împiedicării folosirii identităților false;

b) progresele înregistrate în domeniul protecției țăintelor vulnerabile (spații publice, spitale, școli, centre sportive și culturale, centre comerciale, noduri de transport), precum elaborarea unor orientări standard cuprinzând proceduri de securitate și modele aplicabile diferitelor tipuri de ținte; sprijinirea și încurajarea schimbului de bune practici între statele membre; organizarea de cursuri de formare și de exerciții comune a actorilor implicați în gestionarea consecințelor unui posibil eveniment.

2. Susține:

a) consolidarea sistemelor de informații existente, îmbunătățirea schimbului de informații între acestea și

acordarea accesului tuturor statelor membre la sistemele de informații relevante;

b) noile măsuri legislative în domeniul consolidării securității frontierelor externe și al combaterii terorismului internațional și a criminalității organizate — modificarea Codului frontierelor Schengen, Regulamentului Frontex, a Directivei privind combaterea terorismului;

c) importanța realizării unei culturi de securitate la nivelul tuturor actorilor societali, prin promovarea unor proiecte având ca obiectiv conștientizarea și oferirea informațiilor necesare pentru înțelegerea fenomenului terorist, la nivelul său real, cu scopul implicării proactive a acestora în prevenirea și combaterea acestui fenomen;

d) formularea cu prioritate a unei abordări comune în domeniul transportului maritim, fluvial, terestru și aerian, având în vedere impactul devastator pe care amenințările cibernetice îl pot avea la adresa infrastructurii critice a statelor membre UE.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 60.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Al doilea raport privind starea Uniunii Energetice — COM (2017) 53 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. XXXV/296 din 4.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Sprijină strategia UE privind Uniunea Energetică, dorind să contribuie la implementarea acțiunilor sale.

2. Apreciază că al doilea Raport privind starea Uniunii Energetice, lansat recent de Comisia Europeană, poate reprezenta un instrument important pentru evaluarea progreselor realizate și a aspectelor rămase în atenție ale acestei strategii-cadru. De asemenea, trebuie apreciată asumarea de către Comisia Europeană a punerii în practică a bazelor unei uniuni energetice prin prezentarea propunerilor

legislative cu privire la organizarea pieței de electricitate și a securității aprovizionării.

3. Subliniază faptul că este necesar ca fiecare stat membru să își păstreze propria capacitate de a fixa mixul energetic pe teritoriul său.

4. Consideră că, în cadrul unei repartizări riguroase a competențelor între Uniune și statele membre, acestea pot avea posibilitatea să participe la proiecte industriale transfrontaliere.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat, în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 61.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Evaluarea punerii în aplicare a Strategiei UE în materie de droguri 2013—2020 și a Planului de acțiune al UE în materie de droguri 2013—2016: menținerea necesității unui Plan de acțiune al UE în materie de droguri 2017—2020 — COM (2017) 195 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/324 din 11.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Subliniază că:

a) evaluarea realizată de Comisia Europeană a vizat cele 15 obiective și 54 de acțiuni ale Planului de acțiune al UE în domeniul drogurilor în perioada 2013—2016, în ariile: reducerea cererii de droguri, reducerea ofertei de droguri, coordonare, cooperare internațională, informare și cercetare în domeniul drogurilor, implementate în perioada ianuarie 2013—august 2016 de cele 28 de state membre ale Uniunii Europene;

b) în baza rezultatelor evaluării, Comisia Europeană a redactat proiectul Planului de acțiune 2017—2020 ținând cont de recomandările evaluării din cele cinci arii ale politicilor drogurilor și de recomandarea statelor membre de a avea același plan de acțiune.

2. Constată că:

a) prin acest document se identifică faptul că sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește punerea în aplicare și accesul, în diferitele state membre, la măsurile de reducere a riscurilor și

a efectelor nocive și că părțile interesate din societatea civilă au exprimat preocupări în legătură cu sfera și calitatea acestor măsuri;

b) la nivelul României, Ministerul Afacerilor Interne a introdus recent, în vederea avizării, proiectul hotărârii Guvernului privind aprobarea Planului de acțiune în perioada 2017—2020 pentru implementarea Strategiei naționale antidrog 2013—2020. Documentul reprezintă o continuare firească a cadrului normativ existent referitor la problematica drogurilor, iar principalele capitole privesc chestiuni specifice ce se regăsesc și în prezenta comunicare.

3. Consideră importantă susținerea observațiilor și recomandărilor referitoare la prezenta comunicare, transmise de către Agenția Națională Antidrog din cadrul Ministerului Afacerilor Interne către Comisia Europeană.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 62.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană și Comitetul Economic și Social European — Raport privind mecanismul de alertă 2017 [elaborat în conformitate cu articolele 3 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 1.176/2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice] — COM (2016) 728 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/320 din 12.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că:

a) Raportul privind mecanismul de alertă (RMA) 2017 recomandă realizarea unor bilanțuri aprofundate pentru 13 state

membre care se confruntă cu diferite provocări și riscuri ce s-ar putea extinde în toată UE, toate dintre cele incluse în ediția anterioară a RMA. Pentru toate cele 13 state membre, bilanțurile aprofundate sunt necesare deoarece fuseseră identificate

dezechilibre în ediția anterioară și vor analiza dacă aceste dezechilibre persistă sau dacă au fost corectate. Dintre cele 19 state membre pentru care au fost realizate bilanțuri aprofundate în 2016, șase au fost evaluate fără dezechilibre (Austria, Belgia, Estonia, Ungaria, România și Regatul Unit), șapte se confruntă cu dezechilibre (Finlanda, Germania, Irlanda, Olanda, Slovenia, Spania și Suedia), iar șase se confruntă cu dezechilibre excesive (Bulgaria, Croația, Cipru, Franța, Italia și Portugalia);

b) în ediția anterioară a procedurii privind dezechilibrele macroeconomice (PDM), pentru România a fost elaborat un bilanț aprofundat (inclusiv în Raportul de țară pentru 2016), care a concluzionat că nu există dezechilibre macroeconomice.

2. Consideră că:

a) Raportul privind mecanismul de alertă 2017 este echilibrat și obiectiv;

b) sunt necesare utilizarea procedurii privind dezechilibrele macroeconomice la potențialul său și aplicarea componentei corective, atunci când este cazul. De asemenea, consideră necesară consolidarea componentei tehnice a procedurii, prin evaluarea adecvată a tabloului de bord.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 64.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Acord-tip privind statutul în conformitate cu articolul 54 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1.624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european — COM (2016) 747 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/317 din 11.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată că prezenta comunicare cuprinde o propunere de acord-tip privind statutul cadrului de cooperare între Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și echipele sale, pe de o parte, și autoritățile competente ale țărilor terțe în cauză, pe de altă parte.

2. Notează elaborarea Acordului-tip în conformitate cu articolul 54 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1.624 prin care s-a înființat Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european formată din Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (având la bază Agenția FRONTEX) și autoritățile naționale ale statelor membre, responsabile de gestionarea frontierelor.

3. Notează că Agenția poate coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe cu respectarea gestionării

3. Apreciază că:

a) publicarea Compendiumului oferă o sinteză asupra modului de funcționare a procedurii privind dezechilibrele macroeconomice și implementării acestora în timp;

b) evaluarea Comisiei Europene conform căreia pentru țara noastră nu este nevoie în anul 2017 de un bilanț aprofundat, întrucât creșterea economică este puternică și stabilă, iar singurul indicator în afara valorilor de referință (PIIN — poziția investițională internațională netă) se află pe un trend descrescător.

4. Recomandă:

a) abordarea unor politici economice flexibile de către statele membre pentru a avea o creștere economică sustenabilă, inteligentă și favorabilă convergenței, principiul „one-size-fits-all” (același pentru toți) nefiind viabil în contextul numeroaselor provocări cu care se confruntă UE la ora actuală și a diferențelor intracomunitare;

b) analizele pe termen lung deoarece sunt surprinse mult mai bine efectele politicilor economice și permit evaluarea lor corectă, conștienți fiind că măsuri economice cu efecte pozitive pe termen scurt sau pentru anumite domenii pot genera dezechilibre și inegalități neintenționate pe termen lung.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

frontierelor externe potrivit Regulamentului (UE) 2016/1.624, în circumstanțe care impun intensificarea asistenței tehnice și operative. Agenția poate desfășura acțiuni la frontierele externe în care sunt implicate unul sau mai multe state membre și o țară terță care se învecinează cu cel puțin unul dintre aceste state membre, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză, inclusiv pe teritoriul acestei țări terțe.

4. Remarcă necesitatea ca Acordul-tip să conțină o serie de aspecte importante pentru punerea în aplicare a colaborării cu statele terțe învecinate în domeniul protecției frontierelor:

- domeniul de aplicare al acordului;
- definițiile termenilor-cheie folosiți în acordul-tip;
- planul operativ al acțiunii;
- sarcinile și competențele membrilor echipei;
- normele privind suspendarea și încetarea acțiunii;

- f) privilegiile și imunitățile membrilor echipei, inclusiv răspunderea penală și civilă;
- g) normele privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal;
- h) procedura în cazul litigiilor;
- i) respectarea drepturilor fundamentale.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 65.

5. Notează utilizarea de către Comisie a Acordului-tip privind statutul ca bază de negociere — în numele Uniunii Europene — a diferitelor acorduri cu statele terțe învecinate.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al optulea raport privind transferul și relocarea — COM (2016) 791 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/325 din 11.05.2017,

Senatul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată eforturile Comisiei Europene de continuare a colaborării foarte strânse cu autoritățile italiene și elene, precum și cu statele membre, agențiile UE și ceilalți parteneri pentru identificarea soluțiilor obstacolelor întâmpinate preponderent la nivel operațional.

2. Apreciază că:

a) principalele recomandări ale Comisiei Europene cuprinse în prezentul raport, adresate statelor membre de transfer;

b) principalele recomandări adresate Greciei și Italiei, cuprinse în prezentul raport.

3. Apreciază concluziile pe tema fenomenului migrației în provincia Ragusa ale vizitei de lucru a delegației românești — realizate sub egida președinției malteze a Consiliului UE și a Senatului italian — la centrul de primire și triere a imigranților din Pozzalo, Italia, în perioada 5—6 mai 2017:

a) eforturile logistice și financiare depuse și măsurile legislative aplicate de autoritățile italiene în privința primirii și susținerii imigranților, în special a refugiaților;

b) prevederile din legislația italiană care cuprind măsuri speciale de sprijin al imigranților și al azilanților de război, conform cărora primarul devine tutore pentru minorii imigranți până la definitivarea situației acestora;

c) eficiența procesului de primire/triere și identificare a imigranților. Conform datelor oficiale furnizate de autoritățile italiene, 10% din imigranți sunt de tip economic și sunt returnați țărilor de origine, în acord cu procedurile italiene;

d) activitatea susținută a Pazei de Coastă care monitorizează apele teritoriale italiene.

4. Consideră importante:

a) acordarea unei atenții sporite tuturor regiunilor cu potențial migratoriu;

b) facilitarea cooperării cu țările terțe generatoare de imigranți.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 66.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind recomandările de reformă în domeniul reglementării serviciilor profesionale — COM (2016) 820 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/295 din 4.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Subliniază că, în baza acestei comunicări, obiectivul Comisiei Europene este să demareze un proces de evaluare a reglementărilor naționale, în special din perspectiva proporționalității acestora și a îndeplinirii obiectivelor declarate ale politicilor publice naționale. Comunicarea ar trebui să sprijine statele membre în acest proces cu scopul de a elimina restricțiile substanțial nejustificate și, la nivel general, să determine construirea unui reflex de conștientizare a acestei dimensiuni în cadrul procesului de reglementare pe viitor.

2. Constată că:

a) prin acest document se identifică astfel posibilitățile de îmbunătățire a cadrului de reglementare pentru anumite profesii, considerate importante din punct de vedere economic, respectiv: arhitecți, ingineri, avocați, contabili, consilieri în proprietate intelectuală, agenți imobiliari și ghizi turistici, iar recomandările sunt formulate pentru fiecare stat membru în parte, ținând cont de propriul mediu de reglementare;

b) România figurează cu recomandări referitoare la reconsiderarea scopului extins al activităților rezervate pentru arhitecți, ingineri și contabili, precum și în ceea ce privește proporționalitatea cerințelor privind acționariatul pentru firmele de contabilitate.

3. Consideră important că:

a) se va monitoriza implementarea recomandărilor de către statele membre urmând ca ulterior să se propună, după caz, măsuri suplimentare pentru eliminarea obstacolelor care persistă, inclusiv prin declanșarea acțiunilor de constatare a încălcării dreptului UE de către statele membre;

b) aceste orientări completează Analiza anuală a creșterii și, în consecință, evaluările realizate în cadrul Semestrului European.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 67.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al doilea raport intermediar: primele rezultate cu privire la cadrul de parteneriat cu țările terțe în contextul Agendei europene privind migrația — COM (2016) 960 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/318 din 11.05.2017,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată:

a) progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe considerate prioritare (Niger, Mali, Senegal, Etiopia,

Nigeria) în cadrul noului parteneriat în domeniul migrației, adoptat în iunie 2016;

b) reducerea fluxului de tranzit în Africa — 1.500 migranți care au traversat Sahara prin Niger în noiembrie 2016 față de

70.000 în luna mai — care nu a determinat o reducere a sosirilor în Europa, ci dimpotrivă, numărul sosirilor din cele cinci țări prioritare crescând la aproximativ 59.000, dintr-un total de 173.000 migranți pe ruta central-mediteraneană.

2. Apreciază:

a) acțiunile întreprinse până în prezent și rezultatele obținute în cadrul noului tip de parteneriat cu cele cinci țările terțe prioritare;

b) faptul că s-au pus bazele operaționalizării unui ghișeu unic pentru colectarea de date privind returnările la nivelul UE și consolidarea cooperării administrative în domeniul returnărilor.

3. Susține:

a) necesitatea unui angajament amplu și susținut din partea tuturor părților implicate, deopotrivă state membre și țări terțe, pentru ca parteneriatul să dea rezultate pe termen lung;

b) aprofundarea cooperării cu state terțe de origine și de tranzit cum sunt Pakistanul, Afganistanul și Bangladesh, alături de valorificarea maximală a potențialului Parteneriatelor de mobilitate ale UE cu Iordania, Liban și Belarus;

c) importanța abordării echilibrate geografic, bazată, în funcție de evaluări, pe aplicarea principiilor „mai mult pentru mai mult” și „mai puțin pentru mai puțin”, atât pe palierul economic/comercial, cât și prin activități/proiecte de consolidare a cooperării practice în materie de returnare și readmisie;

d) implementarea obiectivelor și acțiunilor sub umbrela Noului cadru de parteneriat în conexiune cu obiectivele și acțiunile aferente Procesului de la Valletta, în scopul asigurării coerenței și complementarității acestora.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 mai 2017.
Nr. 68.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

**privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului,
ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației
și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012
pentru aprobarea componenței Comisiei de autorizare
a activității de schimb valutar**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012 pentru aprobarea componenței Comisiei de autorizare a activității de schimb valutar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1 alineatul (1), punctele 3 și 4 se abrogă.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 19 mai 2017.
Nr. 730.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 28

din 24 aprilie 2017

Dosar nr. 304/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul dosarului este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 391/36/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— în interpretarea art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se poate considera că furnizorul serviciului public de apă și canalizare, astfel cum este definit de Legea serviciului de alimentare cu apă și canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este o autoritate publică?

— noțiunea de «autoritate publică», astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, este similară cu cea de «instituție publică» astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea

nr. 273/2006 privind finanțele locale, cu modificările și completările ulterioare?»

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că instanțele de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, transmițând puncte de vedere cu privire la acestea; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, act care, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost comunicat părților, ale căror puncte de vedere sunt atașate la dosar.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 391/36/2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

„— în interpretarea art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), se poate considera că furnizorul serviciului public de apă și canalizare, astfel cum este definit de Legea serviciului de alimentare cu apă și canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 241/2006*), și Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 51/2006*), este o autoritate publică?

— noțiunea de «autoritate publică», astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, este similară cu cea de «instituție publică», astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 500/2002*), și art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 273/2006*)?»

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, la data de 24.06.2014, cu nr. 391/36/2014, reclamanta societate comercială a chemat în judecată pe pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, solicitând următoarele:

— anularea în tot a răspunsului la Plângerea prealabilă administrativă nr. 5.523 din 23.05.2014, materializat în Adresa nr. 959.922 din 6.06.2014 emisă de pârâtă, ca netemeinic și nelegal;

— să se constate calitatea reclamantei de serviciu public asimilat autorităților publice, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) teza ultimă din Legea nr. 554/2004, raportat la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, astfel cum a fost modificată prin art. 2 pct. 39 din Legea nr. 273/2006;

— să se constate că, în această calitate, reclamanta se încadrează în excepția prevăzută de art. 9 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011*), în sensul că nu este obligată să constituie garanții în cazul înlesnirilor la plată sub forma eșalonării, prin derogare de la art. 126 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*).

3. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că s-a adresat părâtei cu o cerere prin care a solicitat eșalonarea la plată a debitorilor pe care le are la buget, fără constituirea de garanții, în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, raportat la dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 și art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, astfel cum au fost modificate prin art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, prin derogare de la prevederile art. 126 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

4. Reclamanta a apreciat că răspunsul negativ al părâtei este total nejustificat, față de temeiurile legale invocate, lezându-i dreptul de acces la o facilitate legală, cum este cea a înlesnirii la plată sub forma eșalonării, fără constituirea de garanții, în conformitate cu prevederile legale invocate. A arătat reclamanta că derulează proiecte cu fonduri europene prin autoritățile locale, acționariatul fiind: județul T., prin consiliul județean, municipiul T., Consiliul Local Municipal T., orașul I., prin consiliul local, orașul M., prin consiliul local, orașul S., prin consiliul local.

5. Serviciul public furnizat este delegat prin autoritatea delegată denumită Asociația Intercomunitară „Dezvoltarea durabilă a serviciilor de apă și canalizare în județul T.”, formată prin asocierea unităților administrativ-teritoriale menționate, la care se adaugă orașul B., prin consiliul local, și comuna S., prin consiliul local; prin urmare, susține reclamanta, aceasta furnizează un serviciu public în regim de putere publică, delegată de unitățile publice mai sus arătate, și are calitatea de persoană juridică de drept public asimilată autorităților publice, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, încadrându-se în excepția prevăzută de art. 9 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, în sensul că poate beneficia de înlesniri la plată sub forma eșalonării fără constituirea de garanții.

6. Pârâta a depus întâmpinare prin care a invocat inadmisibilitatea acțiunii, arătând că Adresa nr. 959.922 din 6.06.2014 emisă de D.G.R.C.C.B. din cadrul A.N.A.F, atacată în cauză, nu este act administrativ în înțelesul Legii nr. 554/2004, întrucât nu dă naștere și nu modifică sau stinge raporturi juridice, reprezentând doar un punct de vedere la solicitarea reclamantei de a i se comunica dacă, în conformitate cu dispozițiile legale indicate de aceasta, poate accesa eșalonarea tuturor sumelor restante la bugetul de stat, fără constituirea de garanții asigurătorii.

7. Pe fondul cauzei, pârâta a arătat că, în vederea obținerii de înlesniri la plată, instituțiile publice exceptate de la constituirea de garanții sunt cele definite prin Legea nr. 500/2002 și prin Legea nr. 273/2006, iar nu cele definite de Legea nr. 554/2004, invocată de reclamantă.

8. Reclamanta este înființată în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 31/1990*), forma de constituire societate pe acțiuni

fiind prevăzută numai de acest act normativ; este înmatriculată la registrul comerțului potrivit legii, acest aspect nefiind specific instituțiilor publice, astfel că nu se încadrează în situațiile de excepție prevăzute de art. 9 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 și, ca atare, pentru a beneficia de acordarea înlesnirilor la plată a obligațiilor fiscale trebuie să constituie garanții potrivit prevederilor art. 9 din același act normativ.

9. Excepția invocată în mod eronat de reclamantă se referă la instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 și Legea nr. 273/2006, după caz, și nu la asimilarea serviciului public cu calitatea de autoritate publică, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, astfel cum a solicitat reclamanta în acțiunea formulată.

10. Prin Sentința civilă nr. 172 din 8.10.2014, Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins excepția inadmisibilității și a respins acțiunea reclamantei ca nefondată.

11. Instanța de fond a reținut că, potrivit procedurii instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, una dintre condițiile impuse contribuabilului pentru acordarea unei astfel de facilități fiscale este aceea de constituire a garanțiilor prevăzute la art. 9.

12. Tot art. 9 din actul normativ în discuție prevede, în cuprinsul alin. (12), că „Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de contribuabili nu sunt obligate să constituie garanții: a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz (...).”

13. Prima instanță a apreciat că, potrivit Legii nr. 500/2002 și Legii nr. 273/2006, noțiunea de „instituție publică” se referă strict la acele entități — autorități publice — implicate în procesul bugetar și care se supun principiilor, procedurilor de formare, administrare, angajare și utilizare a fondurilor publice, precum și responsabilității impuse de legile menționate.

14. Or, reclamanta nu poate fi asimilată, din acest punct de vedere, unei instituții publice, întrucât ea nu aplică regulile bugetare arătate, ci funcționează ca societate comercială, fiind supusă normelor generale de funcționare privind persoanele juridice de drept privat. Împrejurarea că acționariatul reclamantei este format din autorități/instituții publice nu este de natură a imprima același caracter și societății comerciale constituite prin aportul lor, aceasta fiind o entitate distinctă, cu patrimoniu diferit de cel al acționarilor și cu reguli de funcționare diferite. De asemenea, faptul că societatea prestează un serviciu public, chiar și în gestiune delegată, nu prezintă niciun fel de relevanță sub aspectul calificării acesteia ca fiind o instituție publică.

15. Instanța de fond a reținut că definiția dată de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 autorităților publice asimilate nu poate fi folosită decât în contextul acestei legi, respectiv pentru a delimita sfera contenciosului administrativ, și în niciun caz nu poate fi extinsă altor situații, neprevăzute expres în lege.

16. Împotriva acestei soluții a declarat recurs reclamanta, criticând soluția instanței de fond pentru că a fost dată cu încălcarea normelor de drept material aplicabil în cauză și cuprinde, în considerentele sale, motive contradictorii și străine de natura pricinii deduse judecății.

17. S-a apreciat de către recurentă că instanța de fond a interpretat greșit art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, atunci când a susținut că definiția dată de acest articol nu poate fi folosită decât în contextul legii contenciosului administrativ, deoarece, dacă legea nu distinge, atunci nici instanța nu o poate face, în lipsa unui text expres.

18. Dimpotrivă, a susținut recurenta, legiuitorul asimilează autorităților publice, inclusiv persoanele juridice de drept privat

care furnizează un serviciu public; în cauză, suntem în prezența unei persoane juridice de drept public, având în vedere structura acționariatului și împrejurarea că aceasta furnizează un serviciu în gestiune delegată de către autoritățile publice locale și județene, conform contractului de delegare, act ce este unul administrativ, conform Legii nr. 51/2006 și Legii nr. 241/2006.

19. Pe cale de consecință, a concluzionat recurenta, pentru că prestează un serviciu public, este asimilată autorității publice și, de aceea, se încadrează în excepția prevăzută de art. 9 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 și ar putea beneficia de eșalonarea datorilor către bugetul de stat și bugetele speciale, fără constituirea unor garanții, prin derogare de la art. 126 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

20. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis cererea formulată de recurentă, prin care a solicitat, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

21. *Legea nr. 554/2004:*

„Art. 2. — Semnificația unor termeni

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

b) *autoritate publică* — orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

(...)

22. *Legea nr. 500/2002*

„Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

(...)

30. *instituții publice* — denumire generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, precum și instituțiile din subordinea/coordonarea acestora, finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2);

(...)

23. *Legea nr. 273/2006*

„Art. 2. — Definiții

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

(...)

39. *instituții publice locale* — denumirea generică, incluzând comunele, orașele, municipiile, sectoarele municipiului București, județele, municipiul București, instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare a activității acestora;

(...)

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Din încheierea de sesizare nu rezultă dacă recurenta a formulat un punct de vedere cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept invocate, distinct de cel exprimat prin cererea de sesizare, care a fost expus deja mai sus.

25. Intimata a susținut că recurenta tinde să obțină o soluție pe fondul cauzei deduse judecării, având în vedere că problema care trebuie dezlegată în speță este dacă recurenta-reclamantă beneficiază de eșalonarea la plată, fără constituirea unei

garanții; a susținut că dispozițiile legale supuse interpretării sunt clare și precise în ceea ce privește problema de drept expusă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

26. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării; chestiunea de drept este una veritabilă; chestiunea este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. *Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării*

27. Completul care a formulat sesizarea a apreciat că, pentru dezlegarea problemelor de drept în discuție, se impune, mai întâi, interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (21), art. 2, art. 3 lit. a), art. 10 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 17, 18, 20 și 25 din Legea nr. 241/2006 și art. 1 alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3), art. 2 lit. e), g) și h), art. 9 alin. (1) și (2), art. 22, 24, 25 și art. 29 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 51/2006.

28. Astfel, în raport cu aceste prevederi legale, furnizorul serviciului public de apă și canalizare este o autoritate publică, în sensul art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004.

29. Conform acestor din urmă dispoziții legale, autoritatea publică este, prin asimilare, persoana juridică de drept privat care, potrivit legii, este autorizată să presteze un serviciu public, în regim de putere publică.

30. Față de dispozițiile art. 1 alin. (21) și art. 2 și art. 3 lit. a), art. 10 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 17, 18, 20 și 25 din Legea nr. 241/2006 și art. 1 alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3), art. 2 alin. (1) lit. e), g) și h), art. 9 alin. (1) și (2), art. 22, 24, 25 și art. 29 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 51/2006 rezultă că un furnizor de serviciu public de apă și canalizare, chiar dacă este o societate comercială înființată potrivit Legii nr. 31/1990, pentru că este autorizată (licențiată) să presteze un serviciu public, în regim de putere publică, este asimilat unei autorități publice, în sensul art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004.

31. În speță, societatea comercială recurentă a fost înființată potrivit Legii nr. 31/1990, dar are ca acționari numai autoritățile publice locale și autoritățile publice județene, potrivit art. 8 alin. (3) lit. c) și f) din Legea nr. 51/2006, iar serviciul de apă și canalizare îl furnizează ca urmare a delegării de gestiune, delegare dispusă conform art. 29 din același act normativ.

32. În această calitate de autoritate publică asimilată, recurenta-reclamantă a solicitat aplicarea art. 9 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, pentru a putea beneficia de eșalonare la plată, fără constituirea unei garanții, autoritățile fiscale refuzând aplicarea acestui text legal, în cazul recurteii, cu motivarea că nu este instituție publică, în sensul Legii nr. 500/2002 sau al Legii nr. 273/2006.

33. Conform art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, instituția publică reprezintă denumirea generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, indiferent de modul de finanțare a acestora, iar potrivit art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 sunt instituții publice locale — comunele, orașele, municipiile, sectoarele municipiului București, județele, municipiul București, instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare a activității acestora.

34. Deși termenul folosit de aceste acte normative este acela de *instituții publice*, se poate considera că acesta este sinonim cu termenul de *autoritate publică*, astfel cum este folosit în art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, chiar dacă unul dintre cele două acte normative (Legea nr. 273/2006) a intrat în vigoare după legea contenciosului administrativ.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale și opiniile exprimate de acestea

35. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță directă cu privire la problemele de drept ce fac obiectul sesizării.

36. Pot fi menționate, totuși, Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 22 octombrie 2014), și deciziile nr. 3.971 din 24 august 2011 și nr. 407 din 29 ianuarie 2013, pronunțate de Secția de contencios administrativ și fiscal (nepublicate) care, prin considerentele pe care le conțin, pot prezenta relevanță pentru dezlegarea chestiunilor de drept supuse dezbaterii.

37. Astfel, prin Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, instanța supremă a statuat că „Art. 175 alin. (2) din Codul penal asimilează funcționarului public și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestuia cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

Așadar, pentru ca o persoană să facă parte din această categorie este necesară întrunirea, în mod cumulativ, a două cerințe obligatorii: să exercite un serviciu de interes public și să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau să exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorități publice.

Analiza îndeplinirii primei cerințe, care vizează sfera atribuțiilor persoanei, se face ținând seama de definiția dată serviciului de interes public în doctrina de drept administrativ. Altfel spus, trebuie observat dacă, prin realizarea serviciului, se urmărește satisfacerea unor nevoi de interes general și dacă se relevă, în mod direct sau indirect, o autoritate publică.

Cu referire la cea de-a doua condiție, care privește relația persoanei ce realizează serviciul public cu autoritățile publice, aceasta este îndeplinită, alternativ, dacă investirea pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică ori dacă activitatea persoanei este supusă controlului sau supravegherii unei autorități publice, indiferent de modalitatea de investire.

Prin *investirea pentru realizarea unui serviciu public* se înțelege fie acordarea calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu de către o autoritate publică (numirea în funcția de notar, autorizarea ca interpret etc.), fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității (numirea de către instanța judecătorească a administratorului și lichidatorului judiciar în cadrul procedurii insolvenței ori a expertului tehnic judiciar).

Sunt incluși, așadar, particularii care primesc gestiunea unui serviciu public național sau local, economic sau sociocultural, devenind, astfel, de utilitate publică. Este vorba despre subiecți care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice de drept privat cu scop lucrativ: societăți comerciale care, prin intermediul contractelor administrative, valorifică, în interesul colectivității, naționale sau locale, după caz, bunurile și serviciile publice.”

38. De asemenea, prin Decizia nr. 3.971 din 24 august 2011, s-a reținut că „(...) pârâta Compania Națională de Căi Ferate C.F.R. — S.A. poate fi încadrată în noțiunea de autoritate publică, astfel cum ea este definită în art. 2 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Legea nr. 554/2004; sunt asimilate autorităților publice și persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public în regim de putere publică. Desigur, entitatea

aflată în discuție constituie o persoană juridică de drept privat, care, potrivit legii, e autorizată să presteze un serviciu public (transport feroviar), în regim de putere publică”.

39. Tot astfel, prin Decizia nr. 407 din 29 ianuarie 2013, s-a reținut că „(...) nu se poate ignora faptul că pârâta (Universitatea «Spiru Haret» — n.r.) este încadrată în noțiunea de autoritate publică, în sensul art. 2 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Legea nr. 554/2004, care include în această definiție persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică. (...) În cauza de față, Universitatea «Spiru Haret» nu poate fi o autoritate administrativă autonomă, întrucât actele administrative pe care le poate emite sunt consecința unei delegări de competențe, iar nu a investirii sale cu dreptul de a lucra în regim de putere publică, la nivelul întregului sistem național de învățământ. (...) Prin urmare, pârâta aflată în discuție este o autoritate publică descentralizată din punct de vedere teritorial.”

40. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, majoritatea instanțelor de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, transmițând puncte de vedere cu privire la acestea; câteva instanțe au transmis hotărâri care nu prezintă relevanță cu privire la problemele de drept supuse dezlegării sau sunt parțial relevante; din analiza acestora și a opiniilor formulate de instanțele de judecată rezultă următoarele orientări:

A. *Într-o primă orientare* (Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Cluj, Tribunalul Galați, Tribunalul Satu Mare, Judecătoria Mizil) s-a apreciat că:

a) furnizorul serviciului public de apă și canalizare, astfel cum este definit de Legea nr. 241/2006 și Legea nr. 51/2006, este autoritate publică, întrucât are statut de utilitate publică și este autorizată să presteze un serviciu public, așa cum rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 241/2006;

b) noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 este similară cu noțiunea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 și art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 (Sentința nr. 469 din 5.11.2015, rămasă definitivă prin Decizia nr. 853 din 3.06.2016, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).

B. *Într-o altă orientare* (Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Bihor, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Câmpina) s-a considerat că:

a) furnizorul serviciului public de apă și canalizare nu este o autoritate publică, în sensul art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, aceasta fiind una dintre entitățile indicate la art. 2 alin. (1) lit. g) și h) din Legea nr. 51/2006, desfășurând activitățile specifice serviciului public în baza unui raport contractual încheiat cu autoritatea publică delegatară (sentințele nr. 70 din 30 ianuarie 2015, nr. 12 din 25 iunie 2015, nr. 26 din 10 septembrie 2015, pronunțate de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal; deciziile nr. 327 din 5.04.2016, nr. 449 din 21.04.2016, pronunțate de Tribunalul Sălaj; Sentința nr. 1.764 din 9.12.2016, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal);

— s-a arătat că nu are calitate de autoritate publică furnizorul serviciului public de apă și canalizare, nefiind îndeplinite cerințele art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, care asimilează autorităților publice persoanele juridice de drept privat care au obținut, potrivit legii, statut de utilitate publică sau care sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică. Statutul de utilitate publică, ca premisă de definire a unei autorități publice asimilate, trebuie dobândit în condițiile

Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, dar condițiile de dobândire a statutului de utilitate publică nu prezintă legătură cu Legea nr. 241/2006 sau cu Legea nr. 51/2006.

— în ceea ce privește calitatea de autoritate publică, dobândită ca efect al prestării unui serviciu public, în regim de putere publică, cele două acte normative aplicabile furnizorului de servicii de alimentare cu apă și canalizare nu reglementează atribute de putere publică în favoarea furnizorului, aceste atribute rămânând în sarcina autorităților administrației publice locale sau a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.). Ca atare, furnizorul de servicii operează într-un cadru strict contractual, fără atribuții de putere publică.

b) noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, nu este similară cu noțiunea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 și art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006;

— cele trei acte normative oferă trei criterii de definire a calității de instituție publică, acestea nefiind exclusive: astfel, art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, într-o manieră de reglementare extensivă, insistă pe finanțarea bugetară a activității acestora, art. 2 din Legea nr. 273/2006 reglementează instituțiile publice locale ce includ unitățile administrativ-teritoriale și instituțiile și serviciile publice subordonate (operând criteriul raporturilor de subordonare funcțională sau financiară, respectiv personalitatea juridică, iar aplicarea acestor criterii trebuind a fi coroborată în mod necesar cu dispozițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare), iar art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 reglementează autoritățile publice, din punct de vedere funcțional;

— cele trei norme nu au niciun grad de similaritate, de la caz la caz trebuind a fi analizate atât premisele de autoritate publică, cât și cele de instituție publică sau instituție publică locală (în ceea ce privește ultimele două categorii, dispozițiile Legii nr. 500/2002, precum și cele ale Legii nr. 273/2006 fiind clare asupra inexistenței caracterului similar între autoritățile publice ale administrației centrale și de specialitate, față de instituțiile publice locale).

C. *Un punct de vedere distinct, nuanțat* a formulat Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, conform căruia:

a) problema supusă dezbaterii la pct. 1 din sesizare nu este nouă, fiind reflectată într-o practică neunitară în urmă cu aproximativ 10 ani, în litigiile având ca obiect pretenții rezultate din contracte încheiate între furnizorul de utilități și beneficiar, privind interpretarea dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 51/2006; față de înțelesul larg al noțiunii de „autoritate publică”, cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, furnizorul de servicii comunitare de utilități publice poate fi considerat o autoritate publică asimilată, dar o astfel de interpretare trebuie abordată cu prudență, întrucât determinant pentru aplicarea normelor cuprinse în Legea nr. 554/2004 este regimul juridic de putere publică, în care se emit actele acestor autorități publice; asimilarea, pur și simplu, a furnizorului serviciului public de apă și canalizare cu o autoritate publică, în înțelesul Legii nr. 554/2004, este lipsită de consecințe practice, întrucât, așa cum administrația poate acționa în calitate de persoană juridică civilă, la rândul său, furnizorul nu poate fi tratat în toate situațiile drept emitent de acte administrative; astfel, nu orice act al autorității publice este act administrativ; totodată, dacă actul juridic are natură civilă, iar o anumită autoritate administrativă are competența de a-l emite, atunci și refuzul emiterii acestuia este tot de natura civilă;

b) problema supusă dezbaterii la pct. 2 este lipsită de consecințe practice, întrucât ceea ce atrage aplicarea sau nu a normelor din contenciosul administrativ este natura actelor

emise (în regim de putere publică), iar nu calitatea emitentului; astfel, în practică, nu s-au întâlnit situații din care să reiasă că actul dedus judecării este emis în regim de putere publică, dar că, fiind emis de o instituție ce nu se încadrează în noțiunea de „autoritate publică”, nu ar putea fi atacat pe calea contenciosului administrativ.

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene**

41. În jurisprudența instanței de contencios constituțional și a instanțelor europene nu au fost identificate decizii relevante în privința chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

42. Prin Adresa nr. 438/C/645/III-5/2017 din 23 martie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

43. Prin raportul întocmit conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă se apreciază că, față de dispozițiile art. 519 din același cod, sunt întrunite condițiile pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile numai cu privire la cea de-a doua dintre întrebările formulate, prima chestiune neîntrunind condiția ce impune ca soluționarea pe fond a cauzei *pendinte* să depindă de lămurirea unei atare chestiuni de drept.

44. Pe fondul problemei, în ce privește cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării, prin raport se propune soluția potrivit căreia noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, nu este similară cu cea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

45. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

A. *Cu privire la prima întrebare:*

46. „În interpretarea art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 se poate considera că furnizorul serviciului public de apă și canalizare, astfel cum este definit de Legea nr. 241/2006 și Legea nr. 51/2006, este o autoritate publică?”

47. Definiția „autorității publice” cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 este importantă și necesară în scopul calificării unei entități ca fiind emitenta actului administrativ atacat sau a refuzului nejustificat de soluționare a unei cereri.

48. Pentru a avea calitate procesuală pasivă în litigiile întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, pârâta/pârâtul trebuie să fie emitenta/emitentul actului, conform art. 13 — „Citarea părților, relații”, din legea sus-menționată.

49. Obiectul acțiunii de fond îl reprezintă refuzul autorității fiscale centrale de a da curs cererii reclamantei, societate comercială pe acțiuni și titulară a contractului de delegare a Gestiunii serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din județul T., prin care s-a solicitat eşalonarea la plată a debitorului pe care aceasta le are la buget, fără constituirea de garanții, în temeiul art. 9 alin. (12) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011.

50. Aceste dispoziții legale prevăd o excepție de la regula constituirii unei garanții, arătând că instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002, precum și prin Legea nr. 273/2006, după caz, nu constituie garanții.

51. Litigiul care se poartă între societatea comercială și autoritatea fiscală este întemeiat pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

52. Niciun moment nu a fost analizată, în cadrul litigiului de fond, cererea contribuabilului societate comercială, din perspectiva încadrării acestuia în noțiunea de autoritate publică

asimilată și a actelor emise sau încheiate de un furnizor al serviciului public de apă și canalizare, deoarece acesta poate acționa atât în calitate de persoană juridică civilă, cât și în calitate de persoană de drept administrativ.

53. Din această perspectivă rezultă că actele încheiate de furnizorul serviciului de apă și canalizare constituit în societate pe acțiuni nu sunt întotdeauna acte administrative, deși se poate afirma că este o autoritate publică asimilată conform art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004.

54. Împrejurarea că societatea comercială poate fi asimilată unei autorități publice este lipsită de consecințe practice în litigiul pe care instanța de trimitere îl are de soluționat, deoarece nu lămurește problema încadrării contribuabilului în excepția prevăzută la art. 9 alin. (12) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011.

55. Din această perspectivă rezultă că prima întrebare este inadmisibilă, sesizarea sub acest aspect urmând a fi respinsă ca atare, pentru neîndeplinirea condiției referitoare la existența unui raport de dependență între soluționarea pe fond a cauzei *pendinte* și lămurirea chestiunii de drept invocate.

B. Cu privire la cea de-a doua întrebare:

56. „Noțiunea de «autoritate publică», astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, este similară cu cea de «instituție publică», astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 și art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006?”

57. Dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 definesc „autoritatea publică” ca fiind orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public, și asimilează noțiunii, inclusiv persoanele de drept privat care au fost autorizate să presteze un serviciu public.

58. Pe de altă parte, art. 9 alin. (12) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 exceptează de la regula constituirii unei garanții instituțiile publice, astfel cum sunt definite de Legea nr. 500/2002 și Legea nr. 273/2006.

59. Dispozițiile Legii nr. 500/2002 nu au legătură cu speța dedusă judecării, definind instituțiile publice centrale, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, indiferent de modul de finanțare al acestora, motiv pentru care referirea la acest act normativ urmează să fie îndepărtată din conținutul întrebării.

60. Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 3 noiembrie 2016, în Dosarul nr. 391/36/2014 și, în consecință, stabilește că:

Noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este similară cu cea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 24 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE

CUANTUMUL TOTAL

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2016, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Democrat

Denumirea partidului politic: Partidul Național Democrat (PND)

Sediul: str. Turnul Eiffel nr. 6, sectorul 2, București

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite de Partidul Național Democrat în anul fiscal 2016:

Nr. crt.	Partidul Național Democrat	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	PND	9.200	11.200	6.700	8.400	—	2.600	3.880	11.540	8.520	380	500	21.233
Cuquantum total		84.153											

Numele și prenumele reprezentantului legal	Buchidău Sorin
Semnătura	
Data întocmirii	28.04.2017

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

